

Цвѣтку. Осемъ хиляди гроша, за първа година ако ви поискамъ, мисля че, неще бы много.

Гатю. А защо да е малко господине? за какво имашъ да харчишъ? По кафенетата тамъ, гдѣто ходимъ мы, нема да ходишъ; Въ школската одая ще седишъ; Прусурки и жито, тестемелчета съ по два три гроша, отъ Церква и отъ мъртвитѣ ще берешъ; Въ кашата ни на вечеря и обѣдъ ще ся призовавашъ; Това малко ли е?

Петаръ. Тѣй зеръ; — Азъ тамамъ сега мисляхъ да го призовя за обѣдъ у дома.

Цвѣтку. Отъ прусурки, тестемели, два три гроша и отъ такива подобни, не ща да зная господа, нито пакъ отъ обѣди и вечѣри. Тѣя не сж нѣща за рѣдовни учители, нито пакъ, за рѣдовни училища.

Вълчу. Така е. — — господинъ Цвѣтку има право. Малко ли главоболие ще си иматъ съ мене и даскалитѣ за граматиката.

Диму. Пакъ, да му дадемъ седемъ хиляди гроша.

Гатю. И 'то е много.

Диму. Пакъ, на другите, които юще незнаятъ гърломутика, нали имъ по десетъ и дванадесетъ хиляди плащаме?

Гатю. [*Въ отсутствіе на Цвѣтка*], Да плащаме имъ но, тѣй освенъ че иматъ жени и дѣца, отъ друга пакъ страна; като наши сж сматраватъ. Нали се тукъ изпомѣжду си ги изжихме? Пакъ после, толкова години, нали съ насъ въ единъ казанъ врѣха и врѣтъ? всичките ни работи знаятъ. Тѣй, макаръ че сж даскали, белкимъ мислите че, незнаятъ, какъ и за какво ся употрѣбляватъ школскитѣ, церковни, общи и правителственитѣ пари, ей ги хе — — тукъ сж, нека кажатъ. Щемъ, нечемъ, вреддни, неспособни, ще ги държимъ и ще имъ плащаме колкото щѣтъ.

Боянъ. Работата ся продължи господа, нека е за другѣй пжтъ оставимъ, какво казвате?